

Even slikken

Na 4 weken "leven op niveau" en hard werken in Angra, zou het tijd moeten zijn om weer leuke dingen te gaan doen. Bijvoorbeeld de meer westelijke Azoren eilanden bezoeken. Helaas is ons tijd-window erg krap aan het worden. Helemaal nu de nieuwe 7 daagse weersverwachting matige tot krachtige westenwinden voorspelt.

Wanneer we zoals gepland hebben vóór half september van de Azoren richting Portugal te vertrekken, is dat een onmogelijk plan geworden. Jammer maar ach, we hebben nu al 100% meer van de Azoren eilanden gezien

dan vorig jaar, 2 eilanden in plaats van 1. De rest moet wachten voor een volgende keer.

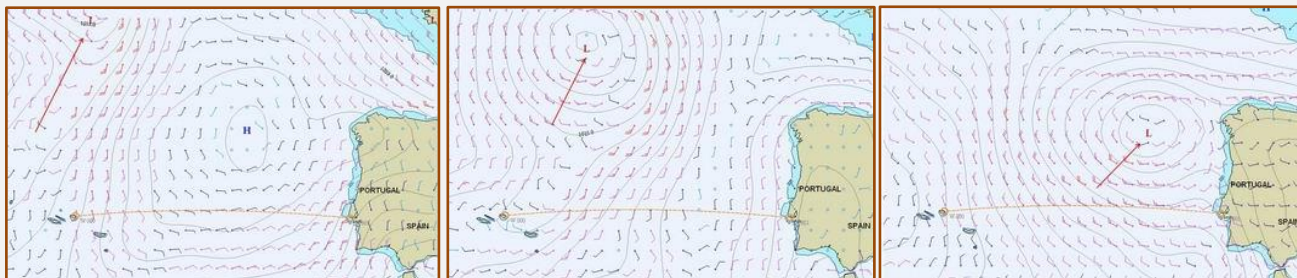

Vanuit Angra zeilen we de volgende middag in een lekker zonnetje, de enorme afstand van 15 mijl naar de marina van Praia Da Vitória aan de oostzijde van Terciera. Hier kunnen we relaxt wachten op een gunstig weerwindow voor een rechtstreekse tocht naar de Portugese westkust, ter hoogte van Lissabon te zeilen.

Tijdens het wachten komen we oude Zwitserse bekenden tegen, Roland & Cornelia van de "SY Tengai" en babbelen gezellig bij. Maar we maken ook zoals altijd weer nieuwe zeilvrienden zoals Jeanette & Mike van de "SY Dutch Link".

Na 10 dagen heerlijk relaxt voorbereidingen treffen in Praia, kondigt zich vrij onverwacht voor de volgende dag, een klein maar perfect weerwindow aan. Volgens deze voorspelling zouden we bijna het hele traject van ruim 800 mijl kunnen meeliften op een kleine, oostwaarts trekkende depressie.

De grib-files van het weerwindow

De eerste dag hebben we nog 15-20kn ZO-wind, maar daarna in elk geval een dag of 3 een bakstagwindje. Supersnel worden de laatste verse spullen ingekocht en een maaltijd voorbereid. Rond 6 uur 's avonds is de Zeezwaluw alweer in de Oceaan-mode omgetoverd, terwijl wij ook helemaal gereed zijn.

15 mijl naar de marina van [Praia Da Vitória](#) aan de oostzijde van Terciera. Hier kunnen we relaxt wachten op een gunstig weerwindow voor een rechtstreekse tocht naar de Portugese westkust, ter hoogte van Lissabon te zeilen.

Tijdens het wachten komen we oude Zwitserse bekenden tegen, Roland & Cornelia van de "SY Tengai" en babbelen gezellig bij. Maar we maken ook zoals altijd weer nieuwe zeilvrienden zoals Jeanette & Mike van de ["SY Dutch Link"](#).

Na 10 dagen heerlijk relaxt voorbereidingen treffen in Praia, kondigt zich vrij onverwacht voor de volgende dag, een klein maar perfect weerwindow aan. Volgens deze voorspelling zouden we bijna het hele traject van ruim 800 mijl kunnen meeliften op een kleine, oostwaarts trekkende depressie. De eerste dag nog 15-20kn ZO-wind, maar daarna in elk geval een dag of 3 een bakstagwindje. Supersnel worden de laatste verse spullen ingekocht en een maaltijd voorbereid. Rond 6 uur 's avonds is de Zeezwaluw alweer in de Oceaan-mode omgetoverd, terwijl wij ook helemaal gereed zijn.

Om de volgende dag vroeg te kunnen vertrekken, wisselen we nog telefoonnummers en e-mailadressen uit met Rosemarie en Sten van "SY Troland" een Deense zeilboot die morgen ook richting Portugese kust vertrekt.

Zodra we veilig in Portugal zijn aangekomen, kunnen we elkaar SMS-en of mailen waar we liggen, maar vooral uitvinden wie als eerste aangekomen is!

Op 26 augustus, 's morgens om kwart over acht wordt de motor aangeslingerd, glijden de landvasten van de bolders en vaart de Zeezwaluw sierlijk de nog stille marina uit. In de voorhaven gaat het grootzeil omhoog, de genua uitgerold en de motor af, direct na passage van de havenhoofden. Met 15kn halve wind verdwijnen Praia en het eiland Terciera al snel in het kielzog terwijl de zee voor de boeg compleet leeg is.

Onder een dik grijs wolkendek, waaruit in de ochtenduren af en toe een regenbuitje valt, spurten we oostwaarts. Tijdens de regenbui trekt de wind tijdelijk aan tot ruim 25kn. Om het comfortabel te houden, het is tenslotte pas onze eerste dag op zee, gaat het eerste rif in het grootzeil terwijl de genua op geleide van de wind in- of uitgerold wordt. Aan het einde van de middag is de regen ook in ons kielzog verdwenen terwijl wij onze zeebenen weergevonden hebben. Alles gaat helemaal naar wens. Vooral als de logstand laat zien dat in de eerste 9 uur al 60 mijl zijn afgelegd.

Doordat de wind in de ZO-hoek zit, is de comfortabelste koers rond de 80°, iets noordelijker dan de rumplijn. Zodra de wind via het zuiden (Z) naar het zuidwesten (ZW) draait, kunnen we pas koers gaan varen. Oké, nu nog geen optimale koers maar we gaan ontzettend hard ongeveer de goede richting uit en voor het donker wordt, is de "Troland" helemaal uit ons zicht verdwenen!

De vliegende Hollander

Gedurende de eerste nacht draait de wind zoals voorspeld geleidelijk via het Z naar ZZW. Doordat de windvaanstuurinrichting het roer al in handen heeft en trouw de wind in de afgestelde hoek volgt, wordt de koers geleidelijk beter tot zelfs de perfecte koers van 105°-110° is bereikt.

Het blijft onophoudelijk hard gaan. De eerste 24 uur klokken we een afstand van 170mijl, dat is ongehoord voor ons Zeezwalwtje. De 2de dag is iets minder, "slechts" 165 mijl terwijl de derde dag opnieuw een record laat zien. Maar liefst 173 mijl.

Volgens onze laatst bekende weersvoorspelling, net voor vertrek uit Terciera, zou de wind na 2-3 dagen wat afzwakken en verder naar het W draaien onder invloed van de overtrekkende depressie. Echter, de wind blijft in de ZW-hoek zitten waardoor de snelheid van de Zeezwaluw continue boven de 7kn/uur blijft. Ondanks deze hoge snelheid is het redelijk comfortabel onder gereefd grootzeil en iets ingerolde genua.

We liggen continue over bakboord. De wind en deining komen (meestal) vanuit dezelfde richting zodat de af-wacht heerlijk in zijn/haar kooi ligt en goed uitrust. De zeekooi zit aan bakboord en ligt nu aan de lage kant en uit je bed rollen is onmogelijk.

Eten koken is wat lastiger liggend over bakboord in een kombuis aan de lage kant. Als de boot, op een rare golf een schuiver maakt, duikelen we dan ook bijna in de pannen. Gelukkig hebben we veel voorbereide warme maaltijden waardoor het ongemak tijdens het opwarmen van de hap heel kort is. Heerlijke maaltijden verlaten de kombuis die we gezamenlijk in de kuip soldaat maken!

Geen zon maar bakken regen

Ondanks de afwezigheid van zon, dolfijnen, schildpadden en walvissen, genieten we van het steeds veranderende spel van wind en golven onder de donkere wolkenpakketten. Het lijken wel Hollandse luchten waaronder we voortsnelen. De dikke bewolking is een gevolg van de met ons meereizende depressie die dezelfde snelheid lijkt te hebben als wij.

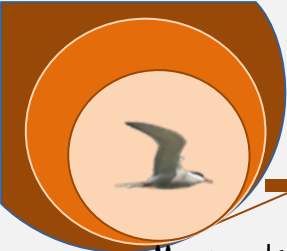
De 4de dag is "traag" we hebben slechts 159 mijl afgelegd, maar totaal al 667. Nog 220 te gaan!

Het wordt bijna vervelend, maar de wind zit nog steeds in de ZW-hoek en we duimen dat ie daar blijft. Intussen berekenen we onze aankomsttijd in Cascais al want we liggen op de perfecte koers en met een gemiddelde snelheid van bijna 7kn/uur kan dat niet zo lang meer duren.

Nog steeds grijze luchten

Dag 5 leggen we weer 161 mijl af en op de 6de dag om 9uur hebben we nog ongeveer 70mijl te gaan. Aankomsttijd voor het donker moet lukken.

Maar zoals vaak het geval is als je de huid verkoopt voor de beer geschoten is, dat roept onheil af. Dat geldt nu ook weer eens. Het venijn blijkt in de staart te zitten.

Hoe dichterbij land komen, hoe beroerder het weer wordt. De nu half inkomende wind trekt geleidelijk aan tot boven de 25 kn waardoor de deining hoger en hoger wordt. Ondertussen ontstaan rondom ons enorme zwarte onweerswolken terwijl het zicht snel afneemt. Lekker warm in onze

zeilpakken laten we het geweld gelaten over ons heenkomen. Eenmaal bij de drukke shippinglanes aangekomen is het zicht teruggelopen tot minder dan 1 mijl. Het regent intussen ook keihard terwijl de wind blijft aantrekken. In buien zelfs tot 30 kn.

Regen, regen en bakken regen

De door de wind opgezweepte deining licht met enorme rollers de kont van de Zeezwaluw op en we surfen menigmaal met gigasnelheden van de golven af. De radar wordt aanzet om koers en snelheid van de vele grote schepen in de shippinglanes goed te kunnen bepalen en met kleine koerscorrecties onzerzijds blijven we uit de gevarenszone van de snelle grote jongens.

Land inzicht

Inmiddels zijn we helemaal verzopen want het regent al sinds 11 uur en dat wordt zo te zien ook niet snel anders. Bij [Cascais](#) staat de wind recht de baai in en veroorzaakt een hoge deining mede door het snelle oplopen van de bodem. Ankeren zal daarom niet gaan en we koersen direct naar de marina. Gelukkig wordt de zee vlak bij de marina-ingang wat minder hoog en het grootzeil kan redelijk netjes en veilig geborgen worden. Even later meren we in de nog steeds stromende regen met behulp van even verzopen zeilers af aan de meldsteiger voor het kantoor. Na 877 mijl in 5 dagen en 9 uur met slechts 1 motor-uur, incl. marina's uit- en invaren, is op 31 augustus om 18.30 uur vaste wal bereikt, geweldig!

Exclusief warm en droog stilliggen

Op blote voeten en druipende zeilpakken melden we ons in het fancy marinakantoor, waar de dame achter de balie niet verblijft of verbloosd. Druipende zeilers die voor de balie vijvers veroorzaken, is blijkbaar heel gewoon. Na 10 administratieve minuten, hebben we een plek voor 2 dagen gescoord, zijn €110,- armer maar een fles Portugese rode wijn, een welkom presentje van de marina, rijker.

Op de toegewezen plek liggend, wordt nat als we zijn, in de nog steeds stromende regen, aan dek alles opgeruimd voor we naar binnengaan. De zeilpakken mogen eindelijk uit, wordt het elektrische kacheltje uitgegraven en vol aanzet om ons te verwarmen en het vocht uit de boot te verjagen. Heerlijk droog en warm, met een glaasje rode wijn en een hapje viëren we onze hele snelle en veilige aankomst in Portugal.

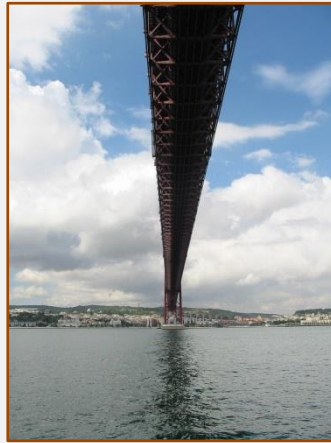
De volgende dagen staan in het teken van; uitrusten, de boot droogstoken en opruimen, waterladen en op het internet uitzoeken welke van de vele marina's langs de Taag, een budgetvriendelijker optie is voor een bezoek aan Lissabon.

Na 2 dagen verruilen we de dure, grote en saaie marina van Cascais voor de kleinere en prijsvriendelijker Parque de Nações, de oude Expo marina. Deze marina ligt 18 mijl van Cascais en 14 mijl stroomopwaarts van de Taag, aan de oostzijde van Lissabon.

De staf is vriendelijk en behulpzaam en voorziet ons van heel veel toeristische informatie.

Na een avondje folders bestuderen over, wat waar te zien is in Lissabon, weten we wat we willen. Het openbaarvervoer van en naar het centrum is makkelijk vanuit deze marina. Dus Lissabon, here we come again!

Lissabom, hop-ob & hop-off

Op ontdekkingsreis

De oostzijde van Lissabon hebben we tijdens onze eerdere bezoeken steeds overgeslagen en is nu aan de beurt. Aangezien de afstanden te groot zijn om te wandelen, zelfs voor ons, gaan we met de sightseeing "hop-on hop-off" open-top bus compleet met petje en fototoestel op de buik, de toerist uithangen!

In het centrum boeken we de Tagus-tour. Bovenin de gele bus gezeten rijden we door diverse wijken aan de oostzijde. Via mooie parken en het centrum met stijlvolle winkelstraten arriveren we vervolgens aan de oever van de Taag.

Bij het uitstappen merken we dat we beiden een kletsnat achterwerk hebben door de kapotte en daardoor natte foam-zittingen in het open-top gedeelte! Met onze rugzakken er half voor de kont, valt het niet zodanig op dat we worden nagewezen in de tijd dat het zonnetje de natte broeken droogt.

Toren van Belem

Discoveries monument

We staan vlakbij de [Toren van Belem](#). Dit prachtige meesterwerk van militaire architectuur in de Manueline stijl door de 16de eeuwse architect Francisco Arruda en staat op de UNESCO wereld erfgoed lijst. Het is laagwater waardoor de voet van de toren, die normaal in de Taag staat, nu droog staat zodat je rondom de mooie oude toren kunt wandelen.

De wandelpromenade langs de Taag brengt ons vervolgens bij het [Discoveries monument](#). Dit in 1960 aan de rivieroever gebouwde monument is ter herdenking van de 500ste sterfdag van Henry de Zeevaarder, voorvechter van ontdekkingsreizen. Na uitgebreid bekijken en fotograferen van dit bijzondere bouwwerk, wandelen we verder. Al snel komen we weer bij de bushalte. Na even wachten, brengt de bus ons weer terug naar het centrum. Dit keer zitten we onderin om onze broeken droog te houden!

In een klein restaurantje in één van de achterafstraatjes bij het centrum genieten we van een heerlijke Portugese lunch. Baceljouw met gebakken aardappelen en een salade. De dame die ons bedient blijkt vele talen te spreken. Zodra ze een taal herkent, spreekt ze de gasten in hun eigen taal aan. Ook ons. We vinden dit erg leuk en raken in gesprek. Het blijkt dat ze uit Nepal afkomstig is en al in diverse Europese landen heeft gewerkt. Het in België geleerde Vlaams-Nederlands wordt driftig op ons uitgetoetst waarna ze met een "tot ziens" even later afscheid van ons neemt. Na een heerlijke dag toeristje spelen brengt de gewone bus ons, via de Lidl weer terug naar de marina.

Water- en walleven

Eén van de volgende dagen bezoeken we het [Oceanario \(Aquarium\)](#) op het oude Expo terrein. Het gebouw zelf, staat met de voeten in het water en is rondom een gigantisch aquarium gebouwd.

In deze 3-verdiepingen hoge waterbak, zwemmen enorme vissen rond, zoals maanvissen, diverse haaiensoorten, een heuse mantarog en vele voor ons onbekende kleurige vissoorten.

Elke verdieping heeft verschillende enorm grote, dikke glaswanden, die elk een ander stukje van het aquarium en hun bewoners laten zien.

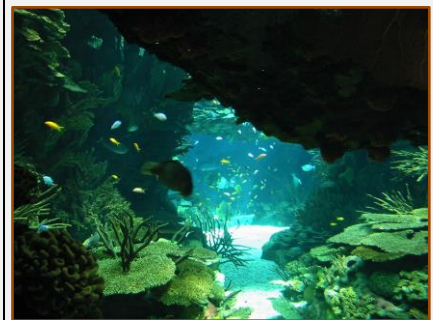
Naast de vele vissoorten hebben ook papegaaiduikers, otters en pinguïns hier een thuis gevonden. Ze duiken vanuit hun eigen openlucht ijsplateau in de bak om heerlijk rond te zwemmen. Niet alleen het aquarium is een bezoek meer dan waard maar zeker ook het aangrenzende Expo-terrein zelf door de bijzondere gebouwen en beeldhouwwerken.

Arctic klimaat

koraal soorten

groot vis aquarium

Na over en weer uitgebreid SMSen, zijn intussen ook Rosemarie en Sten van de "SY Troland" in de marina aangekomen. Zij kwamen een dag na ons in Cascais aan en ook voor hen was de overtocht goed en ongelooflijk snel verlopen. Elsbeth & Willem van de "SY Spirit", die we al in Angra ontmoetten, komen een dagje later eveneens in Parque aan. Alle snelle Azoren-Portugal zeilers zijn weer bij elkaar en menig gezellig uurtje met sterke verhalen volgt.

Maar na 5 dagen stadsgenoegen vinden we het welletjes. Alles wat we ons voorgenomen hadden hebben we gedaan en gezien, zelfs boodschappen doen bij de Lidl. De was is weer schoon en de watertanks gevuld zodat een poosje ankeren in een rustige naturomgeving weer lokt. Tijd dus om de marina en onze vrienden te verlaten.

Brommen en stilte

8 jaar geleden, op onze tocht vanuit Nederland naar het zuiden, ankerden we bijna nooit en zijn vanuit Cascais ook in één ruk naar Portimão in de Algarve gezeild. In de pilot en op de kaarten zijn ten zuiden van Cascais een aantal mooie beschutte ankerplekken vermeld en deze willen we dit keer verkennen. Gezien de geringe diepte en sterke dwarsstroom voor de ingang van marina Parque, willen we rondom hoogwater met afgaand tij vertrekken. Op de dag van vertrek kunnen we het rustig aan doen want, het is pas rond het middaguur hoogwater.

Zonder wind maar met een stralende zon aan de strakblauwe hemel varen we op de motor de rivier af. Vanaf het water hebben we een schitterend zicht op de Toren van Bélem, het Discoveries Monument en de oude binnenstad.

Lissabon vanaf het water

Aan het eind van de middag ankeren we voor de nacht in de baai van Cascais. Vandaag is het daar gelukkig bladstil en het water spiegelglad. Echter, helemaal perfect is het ook niet, de knalharde disco zorgt ervoor dat de nachtrust kort en onrustig is.

Om 6.15 uur zijn we alweer ankerop. Er staat nog weinig wind en we steken motorsailend in zuidelijke richting de Taag over. De hele morgen is er weinig wind waardoor Mr. Perkins assistentie moet blijven verlenen. Met het laatste opkomende water varen we het aanloopkanaal van de rivier de Sado in, net noord van het [schiereiland Troia](#). Gelukkig zit voor of achter ons geen grote scheepvaart richting havens en werven rond de stad Setúbal en staat er (1 uur voor hoog water) weinig stroming meer.

Om half 3 valt het anker op een heel idyllische plek oost van Troia. De Zeezwaluw ligt helemaal alleen voor een goudgeel, compleet leeg strand, omzoomd met duinen en dennenbomen terwijl het water zo glad als een spiegel is. Hier houden we het wel even uit na de drukte van de stad.

Ankerplaats Troia

In [het volgende reisverslag](#) meer over deze idyllische plek en andere ankerplaatsen langs de Portugese kust en de reis en aankomst in de Canarische eilanden.

— / —